

26 og 23 Kr. Det er ikke rigtigt. Det er dog givet, at jo mindre Høsten er, jo mindre Landmændene kan levere, des mere burde de have for deres Varer, og jo større Høsten er, og jo mere de kan levere, des bedre kan de taale at miste noget af deres Indtægt. Det forekommer mig, at der ligger en Modsigelse i dette, og at det er et i allerhøjeste Grad urimeligt og upraktisk Forslag. I Virkeligheden betyder det, der her foreslaas, 23 Kr. og 26 Kr. for Kornet, en betydelig Nedsættelse af Kornpriserne i Sammenligning med de Priser, der betales i indeværende Aar, eftersom vi kan være aldeles sikre paa, at Produktionspriserne i det kommende Aar vil blive ikke saa ganske faa Kroner højere pr. Tønde, end de har været i indeværende Aar. Der er ikke et eneste Punkt i Landbrugsbedriften, uden at der kan paapeges forøgede Driftsomkostninger. Det gælder Folkelønnen, det gælder Skatterne, det gælder Vedligeholdelse af Avlsredskaber, ja, det gælder kort sagt alt. Det forekommer mig, at det maa der ved Behandlingen af denne Sag tages Hensyn til; det gaar ikke an, at vi ved Behandlingen af denne vigtige Sag stiller Kornproduktionen saaledes, at det er den mindst lønnende Del af hele Landbrugsproduktionen. Men det er netop det, vi gør her ved disse Priser, og hvis ikke det var Tilfældet, vilde jo ganske naturligt ogsaa Forholdene være saaledes, at Landmændene ikke var saa kede af at blive af med deres Korn. Naar jeg fremhæver dette, er det egentlig ikke, fordi jeg ønsker, at Priserne paa Landbrugets Produkter skal skrues op i det uendelige. Det ønsker jeg aldeles ikke. Jeg er fuldstændig enig, hvad dette Spørgsmaal angaar, med det ærede Medlem for 5te Kreds (Sonne), der for en Tid siden udtalte sig derom her i Tinget, men vel at mærke kun under den Forudsætning, at der bliver Balance i Tingene, at Priserne paa Landbrugets Varer, som skal sælges, kommer til at staa i Forhold til de Udgifter, Landmændene har at udrede. Der skal være Balance i Tingene, men i øvrigt erkender jeg fuldt ud, at disse stigende Priser for vore Landbrugsprodukter her i Landet i Løbet af kortere eller længere Tid vil give et vældigt Tilbageslag, som vil komme til at ramme haardt for mange. Landbrugets Stilling er egentlig bedst, naar det gaar jævnt og roligt uden alt for voldsomme Svingninger. En Periode som Tiden fra 1900—1914, hvor det gik ganske jævnt og

stille med jævnt gode Priser, var en af de bedste Perioder for det danske Landbrug, vi har haft. Jeg anbefaler altsaa det Spørgsmaal, jeg her har fremdraget, til nærmere Overvejelse, og jeg skulde vel tro, at her maatte vi kunne opnaa en Forstaaelse med den højtærede Indenrigsminister. Indenrigsministerens Priser, dem, som han her har foreslaaet som en Slags Præmiepriser, har jeg ikke noget imod, men Grundprisen, som vi kan faa ved en lille Høst, er for lille, og den kan vi efter min Opfattelse ikke blive staaende ved.

Der er et ganske lille Spørgsmaal, jeg lige skal nævne angaaende Forbeholdretten, som Landmændene faar for Korn til deres Heste. Jeg ser ikke, at der er levnet Landmændene nogen som helst Ret til at holde blot lidt Korn tilbage til Plage under 2 Aar, og det kan dog vel neppe være Tanken, at Plage under 2 Aar skal leve af Halm alene. Men det er kun et lille Spørgsmaal, som jeg ellers ikke skal udtale mig nærmere om.

Vi vil altsaa fra vor Side yde vor Medvirkning til i Dag og, jeg kan tilføje, i den kommende Nat at naa et tilfredsstillende Resultat ved Behandlingen af denne Sag, og jeg tror, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, om vi kunde komme til et Resultat. Det vilde være ønskeligt af Hensyn til Landmændene, som efter min Mening venter at se et Resultat, og hvorfor skulde vi ikke søge at naa det? Jeg er dog ganske sikker paa, at den højtærede Minister vil give mig Ret, naar jeg siger, at hvis vi saa i Løbet af Sommeren bliver opmærksomme paa, at denne Kornlov indeholder betydelige Fejl paa det ene eller det andet Omraade, som bør rettes, saa vil ganske sikkert baade den højtærede Indenrigsminister, hvis han bliver paa sin Plads, og enhver anden Indenrigsminister, som faar med denne Sag at gøre, betragte det som sin Opgave at faa disse Fejl rettet og fjernet, før der sker Fortræd ved dem.

Maa jeg, inden jeg slutter, gøre opmærksom paa, at der vist var stillet 2 Ændringsforslag til § 1 nede i Folketinget, som ikke er kommet med i det foreliggende Lovforslag; det er, saa vidt jeg kan se, Nr. 1 og 2 til § 1. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Vi fik dem ind i § 3 ved tredie Behandling). Ja, det gaar jo saa stærkt, at man ikke kan følge med alt, hvad der passerer.

Men saa vil jeg gerne fremdrage en enkelt Udtalelse, som jeg vil gøre et Par Bemærkninger om, en Udtalelse, fremsat